

Список використаних джерел:

1. Кофанов А.В. Криміналістичне дослідження гладкоствольної вогнепальної зброї. Монографія. – К.: Видавництво «КІЙ», 2005. 192 с.
2. Тищенко В.І., Троценко А.М., Мезенцев М.О. Особливості огляду місця події за злочинами, що вчинені з застосуванням вогнепальної зброї.
3. Новак Я. В. Сучасний стан та перспективи розвитку криміналістичного дослідження вогнепальної зброї : автореф. Дис. ... канд. Юрид. Наук : 12.00.09. Я. В. Новак ; Київ. Нац. Ун-т внутр. Справ. Київ, 2007. 20 с.

Барабаш Г. В.

викладач кафедри

кримінально-правових дисциплін

Мільяченко М. Р.

студентка ННІ права

та інноваційної освіти

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ ЩОДО БОРотьБИ З ОРГАНІЗОВАНОЮ ЗЛОЧИННОСТЮ

У наш час особливу увагу треба приділити боротьбі зі злочинністю. Адже поширення злочинності завдає великої шкоди належному функціонуванню та розвитку держави. Тому подолання цього явища перетворюється у надзвичайно складну проблему, яка становить загрозу розвитку держави, стабільності і безпеці суспільства, сприяє підризу демократичних інститутів і цінностей [1]. Особливо зараз, коли в Україні йде війна і введено воєнний стан, рівень злочинності значно підвищився.

Організована злочинність – це форма злочинності, яка характеризується діями групи осіб, які спільно вчиняють серйозні кримінальні правопорушення з метою особистого збагачення чи незаконного отримання контролю над певною сферою діяльності. Організовані злочинні групи можуть включати в себе різні типи злочинності, такі як наркоторгівля, контрабанда, афери, викрадення, розбій, корупція тощо. Групи організованої злочинності зазвичай мають чітку ієрархію та структуру, що дозволяє ефективно керувати їхньою діяльністю. Члени групи спільно працюють для досягнення конкретної мети, яка часто пов'язана зі злочинною діяльністю. Для них характерне використання організованих методів та технік для вчинення кримінальних правопорушень. Організована злочинність може охоплювати різні види кримінальних правопорушень та використовувати різні методи для

досягнення своїх цілей. Деякі організовані злочинні групи діють на міжнародному рівні, перетинаючи кордони та використовуючи глобальні мережі для здійснення своїх дій. Боротьба з організованою злочинністю вимагає комплексного підходу, включаючи законодавчі заходи, розвиток правоохоронної системи, співпрацю міжнародної спільноти та впровадження превентивних заходів. Правоохоронні органи повинні вести ефективну розвідку, координацію дій для припинення діяльності організованих злочинних груп. З початком війни злочинність значно зросла, тому необхідність в ефективних заходах боротьби зі злочинністю є надважливою темою.

Формується поняття політики в сфері боротьби зі злочинністю як генеральної лінії внутрішньої політики Української держави, що визначає основні напрями, цілі, способи впливу на злочинність шляхом формування кримінального, кримінально-процесуального та кримінально-виконавчого законодавства, регулювання практики їх застосування, а також розробки і реалізації заходів, спрямованих на попередження злочинів [2, с. 26]. Політика держави щодо боротьби з організованою злочинністю може включати широкий спектр заходів та стратегій, спрямованих на запобігання, виявлення та припинення діяльності злочинних угруповань. Така політика зазвичай базується на законодавчому регулюванні, удосконаленні правоохоронної системи та співпраці з іншими країнами у сфері боротьби з організованою злочинністю.

Удосконалення кримінального законодавства для більш ефективної боротьби з організованою злочинністю може включати ряд заходів, спрямованих на запобігання та припинення діяльності організованих злочинних груп. Одним із заходів є посилення відповідальності за кримінальні правопорушення, вчинені організованими групами. Створення програм для захисту свідків, які виступають проти організованої злочинності, встановлення систем винагороди за інформацію, що призводить до розкриття та припинення злочинних дій. Далі потрібно зазначити про такий захід протидії організованій злочинності як удосконалення правоохоронної системи, сюди ж входить і кадровий апарат правоохоронців. Для повноцінної боротьби із організованою злочинністю в першу чергу варто удосконалювати саме кадровий апарат правоохоронців, задля уникнення випадків корупційних проявів покращувати їх фінансування, матеріально-технічну базу тощо [3, с. 102]. Розвиток та модернізація правоохоронних органів для ефективного виявлення та реагування на кримінальні правопорушення. Навчання та підвищення кваліфікації правоохоронців, спеціалізованих на боротьбі з організованою злочинністю. Щодо співпраці з іншими країнами у сфері боротьби з організованою злочинністю – це участь у міжнародних програмах та обмін інформацією для більш ефективної боротьби з транснаціональною злочинністю, підписання та ратифікація міжнародних конвенцій та угод про боротьбу з організованою злочинністю.

Також важливо визначити передусім проблемні питання в діяльності підрозділів Національної поліції України, які протидіють організованій злочинності, надані О.Ю. Бусолом. До таких науковець відносить: неможливість доступу до онлайн ресурсів, месенджерів (Viber, Whatsapp, Telegram), що використовують особи, які є учасниками ОГ і ЗО й причетні до вчинення тяжких та особливо тяжких злочинів. Інформація, яку може бути отримано завдяки доступу до зазначених ресурсів, може слугувати доказом у кримінальному провадженні [4, с.66].

Категорія осіб, які мають найвищий статус у злочинній ієрархії – «злочинці в законі». Маючи авторитет і впливовість у кримінальному середовищі, на території України створюють підконтрольні їм організації, які вчиняють тяжкі й особливо тяжкі кримінальні правопорушення. Причиною цього є лояльне законодавство, яке дає змогу безперешкодно отримувати іноземцям, членам ОГ і ОЗГ, громадянство України, інші документи, які надають право перебувати на території нашої держави. Цьому безпосередньо сприяє корупція в органах державної влади [4, с.66].

Брак доступу до низки інформаційно-аналітичних і пошукових систем державних органів, унеможлиблює ефективне виконання спеціальних завдань й аналіз отриманої інформації [4, с.66].

Підсумовуючи, можна сказати, що в умовах воєнного стану проблема протидії організованій злочинності не зникла, а навпаки, значно зросла, і тому одним з важливих напрямів є визначення заходів протидії організованій злочинності. Політика держави щодо боротьби з організованою злочинністю повинна складатись з наступних аспектів: законодавче регулювання, удосконалення правоохоронної системи та співпраця з іншими країнами у сфері боротьби з організованою злочинністю.

Список використаних джерел:

1. Кулаковський Р.В. Міністерство юстиції. Сучасні проблеми боротьби з організованою злочинністю та корупцією. URL: https://minjust.gov.ua/m/str_5179
2. Фріс П.Л. Політика у сфері боротьби зі злочинністю та кримінально-правова політика у системі суспільних наук. Питання боротьби зі злочинністю. 2016. № 31. С. 3-27. URL: <http://pbz.nlu.edu.ua/article/view/77359>
3. Литвиненко О. Г., Єськова К.Р. Політика держави щодо боротьби з організованою злочинністю. Збірник тез Всеукраїнської науково-практичної конференції. Харків. «Юрайт». 2023. URL: https://ivpz.kh.ua/wp-content/uploads/2023/03/_17.02.23.pdf
4. Бусол О. Ю. Організована злочинність в Україні: стан і проблеми реалізації державної політики у сфері протидії цьому явищу. Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ. 2019. № 2 (18). С.60-71. URL: <http://elar.naiu.kiev.ua/jspui/bitstream/123456789/15121/1/9.pdf>